

Forslag

til

Lov om ændring af lov om offentlig forsorg.

(Klageadgang).

Fremsat den 16. februar 1972 af *socialministeren*.

I lov om offentlig forsorg, jfr. lovbekendtgørelse nr. 539 af 10. november 1969, som ændret ved lov nr. 119 af 24. marts 1970, foretages følgende ændringer:

§ 1.

1. I § 11, stk. 2, 2. pkt. ændres „i de i § 16, stk. 1, 2. punktum omhandlede“ til: „i Københavns eller Frederiksberg“.

2. § 16 affattes således:

„§ 16. De kommunale myndigheders afgørelser kan uden for København og Frederiksberg indbringes for vedkommende amtmand. Afgørelser om frihedsberøvelse efter §§ 40, stk. 4, 42 og 43, der kan indbringes for domstolene, jfr. § 18, stk. 2, kan dog ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 2. Såfremt amtmandens afgørelse ikke foreligger senest en måned efter, at sagen er indbragt for ham, skal han i afgørelsen angive grunden hertil.

Stk. 3. Bliver amtmanden bekendt med, at en afgørelse, der kan indbringes for ham efter stk. 1, ikke er i overensstemmelse med loven, træffer han afgørelse i sagen.

Stk. 4. Afgørelser, som træffes af amtmanden eller af de kommunale myndigheder i København eller Frederiksberg, kan indbringes for den sociale ankestyrelse. Afgørelser om frihedsberøvelse efter § 11, stk. 2, 2. pkt., og § 44, der kan indbringes for domstolene, jfr. § 18, stk. 2, kan dog ikke indbringes for højere administrativ myndighed. Det af amtmanden eller af de kommunale myndigheder i København eller Frederiksberg udøvede skøn over evnen til tilbagebetaling

Socialmin. 2. K. j. nr. 400-14.

149 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

efter §§ 66 og 69 kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 5. Klagen til ankestyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 6. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af styrelseschefen.“

3. I § 17, stk. 1, 2. pkt., ændres „en af de i § 16, stk. 1, 2. pkt., nævnte“ til: „Københavns eller Frederiksberg“.

4. § 18, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

5. I § 44, stk. 5, ændres „de i § 16, stk. 1, 2. pkt., omhandlede“ til: „Københavns eller Frederiksberg“.

6. I § 66 udgår ordene „efter vedkommende skifterets skøn“.

7. § 106 ophæves.

8. I §§ 107, stk. 2, 3. pkt., 109, 120, stk. 2, og 122, stk. 1, ændres „de i § 16, stk. 1, 2. punktum, nævnte“ til: „Københavns eller Frederiksberg“.

9. I § 127, stk. 2, ændres „i de i § 16, stk. 1, 2. punktum, nævnte kommuner af socialministeren“ til: „og kan i Københavns eller Frederiksberg kommuner ikke indbringes for højere administrativ myndighed.“

§ 2.

Loven træder i kraft samtidig med loven om den sociale ankestyrelse.

Stk. 2. Afgørelser, som før lovens ikrafttræden er truffet af amtmanden eller af de kommunale myndigheder i København eller Frederiksberg kan, såfremt de efter § 1, nr. 2, hører under ankestyrelsens område, ind-

bringes for denne i indtil 1 måned efter, at loven er trådt i kraft. Om adgangen til at se bort fra overskridelse af klagefristen gælder regler i lov om offentlig forsorg § 16, stk. 6.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget er en følge af det samtidig fremsatte forslag til lov om den sociale ankestyrelse. Der henvises til de almindelige bemærkninger til dette lovforslag.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Ad 1. Ændringen er redaktionel.

Ad 2. For afgørelser, der vedrører rettigheder efter loven, afløser ankestyrelsen socialministeren som øverste administrative klageinstans. Bestemmelsen i forsorgslovens § 18, stk. 1, hvorefter socialministeren er den øverste administrative myndighed i forsørgelsessager, får herefter kun betydning med hensyn til ministerens almindelige tilsynsmyndighed.

Bestemmelserne om, at afgørelser vedrørende frihedsberøvelse forelægges for domstolene, svarer til de gældende regler.

De af de kommunale myndigheder truffne afgørelser vedrørende tilbagebetaling af hjælp og betaling af forskudsvis udlagte underholdsbidrag til børn kan efter de gældende regler indbringes for amtmanden og i København og Frederiksberg for socialministeren. Da amtmandens afgørelser ikke hidtil har kunnet indbringes for højere administrativ instans, synes det ikke ønskeligt, at de skal kunne indbringes for ankestyrelsen. Da socialministeriet efter oprettelse af ankestyrelsen ikke bør være ankeinstans, foreslås det, at afgørelser af de nævnte spørgsmål for København og Frederiksberg træffes endeligt af de kommunale myndigheder.

Forsorgsloven har hidtil indeholdt en bemyndigelse for socialministeren til at godkende, at afgørelser efter loven for andre større kommuner end København og Frederiksberg skulle kunne indbringes direkte for socialministeren. Denne adgang har ikke været benyttet, og efter oprettelse af en særlig ankestyrelse synes en sådan bestemmelse ikke påkrævet.

Efter forsorgsloven har fristen for indbringelse af afgørelser for socialministeren været 1 måned. Det

foreslås, at den som for det øvrige område, der henlægges under ankestyrelsen, fastsættes til 4 uger, efter at klageren har modtaget meddelelse om afgørelsen. Det foreslås dog, at ankestyrelsen skal kunne se bort fra en overskridelse af fristen, når der er særlig grund dertil.

Ad 3. Ændringen er redaktionel.

Ad 4. Bestemmelsen i § 18, stk. 2, foreslås ophævet. Regler for ankestyrelsens virksomhed forudsættes fastsat i en forretningsorden for styrelsen.

Ad 5. Ændringen er redaktionel.

Ad 6. Adgangen til at gøre et tilbagebetalingskrav gældende i et dødsbo er efter de gældende bestemmelser betinget af, at der ikke efter skifterettens skøn berøves personer, over for hvem der påhvilede den pågældende fuld forsørgelsespligt, det rimelige til underhold. Skifterettens skøn kan uden for København og Frederiksberg indankes for amtmanden, i København og Frederiksberg for socialministeren. Det foreslås, at dette skøn i København og Frederiksberg endeligt overlades til de kommunale myndigheder.

Ad 7. Ændringen er en følge af den regel, der foreslås indsat som § 16, stk. 3.

Ad 8. Ændringerne er redaktionelle.

Ad 9. Med samme begrundelse som nævnt under ad 2 med hensyn til tilbagebetaling af underholdsbidrag foreslås det, at afgørelser om bistand til husvilde i København og Frederiksberg skal træffes endeligt af de kommunale myndigheder.

Til § 2.

Det foreslås som overgangsbestemmelse, at afgørelser, der hidtil har kunnet indbringes for socialministeren, men som ikke ved lovens ikrafttræden er indbragt for ministeren, i 4 uger efter lovens ikrafttræden kan indbringes for ankestyrelsen.

Det forudsættes, at afgørelser, som ved lovens ikrafttræden er indbragt for socialministeren, men som der ikke på dette tidspunkt er taget stilling til, færdigbehandles i socialministeriet.

I dette bilag opføres i venstre spalte de i lovforslaget nævnt bestemmelser i den nugældende formulering, medens de foreslåede ændringer opføres i højre spalte.

Gældende formulering.

§ 11.

Stk. 2. For de i §§ 7 og 8 nævnte institutioner og hjem skal der forefindes reglementariske bestemmelser om deres belægning og benyttelse, bestyrelse og dennes myndighed over for beboerne, om disses rettigheder, forpligtelser og forplejning m. v. Der skal i reglementerne for forsorgshjem optages bestemmelser om disciplinære foranstaltninger og om sikringsmidler, der ikke må gå ud over de i §§ 47 og 48 i borgerlig straffelov givne rammer, bortset fra, at det kan bestemmes, at de indlagte i tilfælde af grove ordensforseelser med samtykke af amtmanden (i de i § 16, stk. 1, 2. punktum, omhandlede kommuner af kommunalbestyrelsen) kan overføres til en lukket afdeling i indtil 3 måneder.

§ 16. De af de kommunale myndigheder i medfør af nærværende lov truffene afgørelser kan ikke af den private indbringes for domstolene, men forelægges, hvor intet andet er fastsat, for vedkommende amtmand, hvis afgørelse atter kan indankes for socialministeren. I København og Frederiksberg sker indankning dog for socialministeren, og en lignende ordening kan af ministeren godkendes for andre store kommuner. Det af det sociale udvalg eller skifteretten i henhold til § 66 udøvede skøn kan indankes for amtmanden og i de i 2. pkt. nævnte kommuner for socialministeren. Sager om lovligheden af en frihedsberøvelse, der kan indbringes for domstolene i henhold til § 18, stk. 3, kan dog ikke indankes for højere administrativ myndighed.

Stk. 2. Såfremt amtmandens afgørelse ikke foreligger i løbet af højst 1 måned, skal amtmanden i afgørelsen angive de nærmere grunde til forsinkelsen.

Stk. 3. Indankning for socialministeren i henhold til bestemmelserne i denne paragraf

Forslaget.

§ 1.

1. I § 11, stk. 2, 2. pkt. ændres „i de i § 16, stk. 1, 2. punktum omhandlede“ til: „i Københavns eller Frederiksberg“.

2. § 16 affattes således:

„§ 16. De kommunale myndigheders afgørelser kan uden for København og Frederiksberg indbringes for vedkommende amtmand. Afgørelser om frihedsberøvelse efter §§ 40, stk. 4, 42 og 43, der kan indbringes for domstolene, jfr. § 18, stk. 2, kan dog ikke indbringes for højere administrativ myndighed.“

Stk. 2. Såfremt amtmandens afgørelse ikke foreligger senest en måned efter, at sagen er indbragt for ham, skal han i afgørelsen angive grunden hertil.

Stk. 3. Bliver amtmanden bekendt med, at en afgørelse, der kan indbringes for ham

Gældende formulering.

skal, hvor ikke ganske særlige omstændigheder foreligger, ske inden 1 måned efter amtmandens afgørelse.

§ 17. Uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser efter denne lov afgøres af amtmanden i det amt, hvortil den kommune, mod hvem forpligtelsen gøres gældende, hører. For så vidt forpligtelsen menes at påhvile en af de i § 16, stk. 1, 2. pkt., nævnte kommuner, forelægges sagen for socialministeren.

§ 18. — — —

Stk. 2. Hvis afgørelsen i en for socialministeren forelagt sag ikke foreligger inden 3 måneder, skal de nærmere grunde til forsinkelsen oplyses. Enhver afgørelse skal begrundes, derunder ved henvisning til den lovbestemmelse, i kraft af hvilken den er truffet, og ministeriet er forpligtet til snarest muligt at drage omsorg for offentliggørelse af enhver afgørelse, der skønnes at være af almindelig interesse, eller som kan tjene til vejledning for de underordnede myndigheder i deres forvaltning af denne lov.

Stk. 3. Er der i medfør af denne lov truffet bestemmelse om frihedsberøvelse, skal spørgsmålet om lovligheden af den pågældende frihedsberøvelse på begæring af den, der er berøvet sin frihed, eller den, der handler på hans vegne, forelægges retten til

Forslaget.

efter stk. 1, ikke er i overensstemmelse med loven, træffer han afgørelse i sagen.

Stk. 4. Afgørelser, som træffes af amtmanden eller af de kommunale myndigheder i København eller Frederiksberg, kan indbringes for den sociale ankestyrelse. Afgørelser om frihedsberøvelse efter § 11, stk. 2, 2. pkt., og § 44, der kan indbringes for domstolene, jfr. § 18, stk. 2, 2, kan dog ikke indbringes for højere administrativ myndighed. Det af amtmanden eller af de kommunale myndigheder i København eller Frederiksberg udøvede skøn over evnen til tilbagebetaling efter §§ 66 og 69 kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 5. Klagen til ankestyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 6. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af styrelseschefen.“

3. I § 17, *stk. 1*, 2. pkt., ændres „en af de i § 16, stk. 1, 2. pkt., nævnte“ til: „Københavns eller Frederiksberg“.

4. § 18, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

Gældende formulering.

prøvelse i overensstemmelse med de i retsplejelovens kapitel 43 a derom givne regler. Om adgangen til at begære sagen forelagt for domstolene skal pågældende have meddelelse samtidig med, at den trufne beslutning tilkendegives ham, og senest ved indlæggelsen.

Stk. 4. Er lovligheden af den pågældende frihedsberøvelse stadfæstet ved dom, kan fornyet prøvelse for retten ikke kræves af klageren, før der er forløbet et tidsrum af 6 måneder fra dommens afsigelse, medmindre der i dommen er fastsat en kortere frist. Er frihedsberøvelsen fastsat til et bestemt tidsrum, kan klageren kun kræve retlig prøvelse af afgørelsen én gang.

§ 44.

Stk. 5. De amtmanden i henhold til foranstående bestemmelser tillagte funktioner udøves i de i § 16, stk. 1, 2. pkt., omhandlede kommuner af kommunalbestyrelsen.

§ 66. Tilbagebetalingskravet kan kun gøres gældende, når det sociale udvalg i pågældendes opholdskommune skønner, at han har evne til at udrede erstatningen uden selv at komme til at mangle, hvad der må anses for rimeligt til eget underhold eller til opfyldelse af en ham i henhold til lov påhvilende forsørgelsespligt. Adgangen til at gøre kravet gældende i den understøttedes dødsbo er betinget af, at der efter vedkommende skifterets skøn ikke derved berøves personer, over for hvilke der påhvilede ham fuld forsørgelsespligt, det rimelige til underhold.

§ 106. Har en understøttelse bestået i naturalydelse, jfr. herved § 40, stk. 3, og der opstår tvivl eller strid om disses værdi, fastsættes denne af amtmanden i den overrighedsreds, hvortil den kommune, som fordrer refusion, henhører, for de i § 16, stk. 1, 2. punktum, nævnte kommuners vedkommende dog af socialministeren.

Stk. 2. Ethvert tvivlsspørgsmål om, hvorvidt en understøttelse, der påtænkes ydet, eller som er ydet, kan anses for lovlig eller nødvendig, og om de beregnede eller anvendte omkostninger kan anses for passende, afgøres af amtmanden, eventuelt social-

Forslaget.

5. I § 44, stk. 5, ændres „de i § 16, stk. 1, 2. pkt., omhandlede“ til: „Københavns eller Frederiksberg“.

6. I § 66 udgår ordene „efter vedkommende skifterets skøn“.

7. § 106 ophæves.

Gældende formulering.

ministeren, i overensstemmelse med de i § 16 fastsatte regler.

§ 107. — — —

Stk. 2. Ydes der hjælp ud over de i § 46, stk. 1 og 2, angivne grænser, kan det overskydende beløb ikke anmeldes til refusion i overensstemmelse med reglerne i nærværende kapital. Det samme gælder, hvis det sociale udvalg ikke drager omsorg for, at hjælpen ydes med tilbagebetalingspligt i henhold til kap. IX. Det påhviler amtet — for så vidt angår de i § 16, stk. 1, 2. punktum, nævnte kommuner socialministeren — at påse, at der træffes foranstaltninger, der er egnet til at bevirke, at de pågældende bestemmelser overholdes. De af amtet i henhold til foranstående truffne afgørelser kan indankes for socialministeren.

§ 109. For så vidt en kommune ikke udfolder tilstrækkelige bestræbelser for at inddrive forskudsvis udbetalte bidrag, jfr. lov om børnetilskud og andre familieydelse kapitel 6, kan vedkommende revisionsmyndighed (amtet, for de i § 16, stk. 1, 2. punktum, nævnte kommuner socialministeren) bestemme, at den samlede statsrefusion af sociale ydelser for et regnskabsår nedsættes, dog højst med et beløb svarende til, hvad der yderligere burde have været inddrevet.

§ 120. Efter derom fremsat anmodning kan amtet — for de i § 16, stk. 1, 2. punktum, nævnte kommuners vedkommende socialministeren — anvise kommunerne forskud på statsrefusion for udgifterne i et regnskabsår.

§ 122. Efter at de poster i kommunens årlige regnskab, der er genstand for statsrefusion på sædvanlig måde er revideret af de kommunale revisorer og dorefter decideret, indsendes en afskrift af hver af posterne med tilhørende bilag inden den 1. september til amtet. Efter at have gennemgået og om fornødent berigtiget det således modtagne materiale indberetter amtet inden den 1. december til socialministeriet, hvor stort et beløb der for hver enkelt kommune vil være at fordele på landets kommuner efter reglerne i

Forslaget.

8. I §§ 107, stk. 2, 3. pkt., 109, 120, stk. 2, og 122, stk. 1, ændres „de i § 16, stk. 1, 2. punktum, nævnte“ til: „Københavns eller Frederiksberg“.

Se foran under nr. 8.

Se foran under nr. 8.

Se foran under nr. 8.

Gældende formulering.

§§ 123-124, hvorhos amtet inden den 15. december indsender det reviderede regnskab til socialministeriet. De nærmere regler for affattelsen af de omhandlede regnskabsposter fastsættes af socialministeren. Fra de i § 16, stk. 1, 2. punktum, nævnte kommuner indsendes regnskab og indberetning inden 1. oktober direkte til socialministeriet.

§ 127. Når en familieforsørger uden egen skyld er blevet husvild, men ikke mangler evne til at udrede den på vedkommende egn sædvanlige husleje på de sammesteds almindelige betingelser i henseende til forfaldstid, forudbetaling m. v., er den kommune, i hvilken han var bosat, da han blev husvild, forpligtet til at skaffe ham og hans familie fornødent husly mod en betaling, der ikke må overstige hverken den anviste beboelses lejeværdi eller den på egnen sædvanlige husleje for en familie som den omhandlede.

Stk. 2. Uenighed mellem den husvilde og kommunen afgøres endeligt af amtmanden, i de i § 16, stk. 1, 2. punktum, nævnte kommuner af socialministeren.

Forslaget.

Stk. 1. uændret.

9. I § 127, stk. 2, ændres „i de i § 16, stk. 1, 2. punktum, nævnte kommuner af socialministeren“ til: „og kan i Københavns eller Frederiksberg kommuner ikke indbringes for højere administrativ myndighed.“